

DEBRECZENI HIRLAP

Aranydíjazott árak: Egész évre 10 frt., félévre 6 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy óra 1 frt.
Megjelenik mindennap,
 vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:
Ifj. Gily Ede.
 Kiadó s laptulajdonos.
Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
 Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
 Hirdetések a legmérsékeltébb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Társadalmunk.

Debreczen, február 12.

Társadalom és állam, bár szövetrostjaikban, elemeikben ugyanaz, mégis ellentétes két fogalom. Politikai szempontból az ellentét abban mutatkozik, hogy míg az állampolgárok összesége állam kifelé, addig társadalom befelé. Tehát ugyanazon összeség két alakban mutatkozik a szerint, hogy ki szemléli; ezen összeségen kívül álló alany, ki államnak nevezi, vagy én, az összeség tagja, ki társadalomnak mondom. Velem szemben is áll az állam. ha annak közjogi szerepét nézem, de az állampolgárok összesége, ezen magánjogi szempontból vett társulás, társadalom. Ebből kitetszik, hogy bár társadalom és állam ugyanazon összeség, a társadalom mégis szűkebb köre az embereknek, mert ez összeségből ki kell emelnünk azon tagokat, kik bizonyos helyzetben a társadalommal, annak érdekeivel szemben lépnek fel.

E gyakorlati meghatározás — nem tekintjük teljesnek — megmutatja a társadalom fontos szerepét az államon belül: az ellenőrzést és ítélkezést. Hiszen a társadalom törvényt hoz, bár csak erkölcsi sanctióval, oly esetekben, hol az állam törvényeivel nem boldogul. Megbélyegzi a házassági öröszét, az eszközeiben nem választékos vagyonszerzést s a szabályai ellen vétőket az erkölcsi ítélkezés kényszerével

kiközösíti kebeléből. Ugy, hogy az állam törvényein kívül a társadalom törvényei alatt is állunk, mert a társadalom joga az erkölcsi törvényhozás és ítélkezés. Ime, ily fontos szerepe van a társadalomnak, kiegészíti az állam rendező szerepét s a köz érdekében hatásköre alá vonja azon cselekvényeket, melyekre az állam szabályt alkalmatlan tud.

Erkölc és társadalom egyazon eredményű fogalom.

Tisztesség, becsület, erény, jogok bizonyossága, lovagiasság, gyengédség, a kor tisztelete, a felfogás, apa és anya, férj és feleség, szülő és gyermek közti viszony mind attól függ, milyen a társadalom.

Nem érdektelen s eredmény nélküli tehát megvizsgálni társadalmunkat.

Amde mit vizsgáljunk? Magyar társadalom nincsen. Vannak társadalmi érdekkörök, foglalkozás szerint központosult csoportok, vannak társaságok, jó barátok és ellenségek, de társadalom nincsen.

Mert a társadalom azon érzület összeség, mely több szívből, de ugyanazon szivanyagból fakadván, él, érvényesül, uralkodik s vele szemben minden gyenge, ítéletére minden megváltozik. A társadalom befelé az igazi állam s a mi e szó igazi értelme: állam, csak erő, hatalom, rendelkezési jog, melyet ama társadalom időlegesen, bármikor visszavonhatólag reá ruház.

És ez nálunk nincs. Valláskülönbség, fajgyűlölet, nyelv, foglalkozás, önérdék és annyi más tényező állja útját. Nálunk vannak politikai pártok, uralkodó elemek s a mint sikerül összeállítani a felszínre vetődő elveket és egyéneket, akként alakul politikai életünk.

Nálunk a törvényhozás a minden, Társadalom, mely a törvényhozás működését irányítani, eszméinek és szükségéinek helyes orvoslását követelné, mely tiltakoznék, ha megsértik jogkörét, ellenőrködnék és ítélné, vajjon hol van? — A hatalom pártja és ellenzék, ez az egész. De vajjon elég ez?

A mi vezéreink bejutnak a törvényhozásba, tartanak beszédeket, civakodnak — és elbuknak, vagy megalkudnak. Nem a társadalom buktatja el őket, egyéni érdekkörök, pillanatnyi felülkerekedés, erőszak, vagy saját hibájuk.

A választások folynak a maguk medrében, a jelöltek fellépnek, felhasználnak minden eszközt s az eredmény attól függ csupán, mennyire sikerült az érdekszalakat összefűzni, ígéreteket elhítenni, fenyegetésekkel megijeszteni s a sziv érzéseit: lelkesedést, gyűlöletet, önérdéket kielégíteni.

Vajjon ez a magyar társadalom? Ez az a társadalom, mely jól érzett szükségével, azoknak kielégítésére törekvő elveivel, politikai szent hitvallásával, az ész

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA.

Lázban.

Irta: Lánch-Hornyák Viktor.

Gyujtsatok meg száz szál gyertyát, legyen több világosság. Ambár minek is legyen csak? Gáethe is ugyan minek kérte a „többi világosságot”? Hogy jobban lássa azt a nagy semmit, amelybe halalos ágyáról belépendő volt?

Különben én nem bánom, ha sötétben hagytok is, csak hagyjátok meg nekem ezt a lázat, mely olyan éltető meleggel vesz körül és amelytől rózsaszinben és nagy arányokban látom a világot. Bizony a világ csak így szép, kicsiben, a saját kis körünkben, csak gondból és nyomorból áll! El vele!

És mindezt okozza egy cigány, aki nem is tud róla. Mikor beléptem ebbe a helyiségbe, éppen a Marseillaisét zendítette rá. Ha én ezt hallom, reám jön ez a jótékony láz és új vért látsszik hozni a gyöngült erekbe. Elfeledkezve, így szóltam a cigánynak:

— Igazad van, Zsiga! Ennek köszönheted, hogy habeas corpus.

— Mit tetszik parancsolni?

— Hogy a tested a tied.

— Hihh! Pedig még nem is ivott a tekintetes ur.

Elszégyeltem magam. Persze, mit érti azt Zsiga cigány, hogy az ilyen természetes dolgot ezelőtt nemrég az emberi jogok kihirdetésénél első cikkelynek kellett tenni és a Marseillaisét kellett végig zengeni egy or-

szágon 5000 marseillei embernek, hogy ez írott malaszt ne maradjon. — Most legalább is lázban kell lenni annak, a ki ilyesmit beszél.

Pedig nem érdemes lelkesülni semmiért. A földön minden ámitás és csalás. Hát nem csaltam-e én magam is a Marseillaisessel magával?

Nemrégiben, ha kiléptem az utcára, az emberek szinte sajnálkozva üdvözölték arcomon a halált. Az ösmerősök egy-két hetet adogattak nekem maguk között s a legkiválóbb orvoságokat rendelték nekem orvosbarátaim.

Én pedig elraktam azokat az orvoságokat, sorba az asztalomon, hozzájuk se nyultam. Hanem ha meg kell halni — gondoltam — halljak meg kedvencz dalom a Marseillaise mellett. És mi lett a vége? A vérem lázba jött; először erőszakosan keringett, majd megtalálta rendes útját és siratóim lámulva veték észre, hogy gyógyulok. Az orvosok büszkéek voltak a gyógyulásomra. De nem ám az orosságok! Ugy néznek reám az asztalról, mintha mondanák:

— Miésoda szemtelenség, felgyógyul a mi tudtunk és beleegyezésünk nélkül!

Hja, kedves orvoságok, az élet abból áll, hogy csalunk. És azt hiszitek, hogy az engem üdvözítő Marseillaise szintén nem megcsalt engem és nem csalta meg az egész világot?

Megesalta biz az szörnyen.

Mikor még szelid „Rajna”-dal volt, csak a csalódott vagy nem csalódott szerelmesek épültek rajta. Mikor aztán a szabadság kora reálehelt, melódiája zengéit és dübörgött, meg-

rázta a világot s nem csak kihirdeté a hármasszent ideált — Testvériség, Egyenlőség, Szabadság — hanem azt is fogadta, hogy nem fogja tartani, olyan szent, mint ahogy Marseillaise a neve, azután az ötezer ember után, aki odahagyta tüzhelyét, hogy végigénekelje az országon ezt a dalt.

Testvériség! Mintha ez lehetséges lenne Kain és Abel óta. Egyenlőség? Hiszen ennek vége már ott kezdődött, ahol a tehetősebb polgár a forradalomkor megvette az arisztokratától elkobzott vagyont és hogy Danton okosabb volt mint Robespierre, ez pedig vérengzőbb. Szabadság! hát kell az a tömegnek ha nincs aki erővel el akarja venni tőle? — Ilyenkor aztán megunja a nem keresett portékát és odaadja annak, aki közüle nagyon kitűnik.

Igen, a „jövő zenéje” már-már megmutatta az emberiségnek az élete célját: azt a hármasszent ideált. Isten a hármasszent ideált nagyot tett az emberiségnek és épen akkor, midőn az ember megtagadta őt. Ez mutatja végtelen kegyelmét. Csoda történt: a tigris (Robespierre) a hiéna (Marat) és az oroszlan (Danton) együttesen sást szültek. Oh nem a szabadság sását, mint vélnétek, hanem — Napoleont. Hiszen a zsarnok mellett mind eltörpülnek a régi királyok minden bűneikkel. Nézzétek meg őt csak egyetlen egyszer: mikor a menekülő osztrákok Eylannal eléje rakták a francia sebesülteket és ő hideg vérevel kiáltá:

— Előre?

Igen, láttátok volna csak őt, amidőn neki indult a sebesülteknél fehér lovon és kikászálódott közülök vörös lovon.

Igen, azt hitte a világ, hogy a Marseilla-

szűrőjén átbocsátott, hajthatatlan és tiszta meggyőződésével lép a porondra és függetlenül, bátran gyakorolja jogait,

De ha ily helyzetet teremt a független társadalom hiánya a politikai életben, mennyivel szomorubbát a társadalmi, a magán s az erkölcsi életben.

Hiszen manapság furcsa fogalmunk van becsületről, jogról, erényről, hitességről, érintetlenségről s már-már a büntető igazságszolgáltatás a határ, a meddig elmehetünk.

Fel kell ébreszteni, vagy ha már elhalt, újra létrehozni a magyar társadalmat, mert nélküle tiszta köz- és magánélet nem lehet!

Szabó Imre.

Politikai hírek.

A kiegyezési tárgyalások.

Bécsből jelentik, hogy a „Fremdenblatt“ megczáfolja azt a hírt, mintha a kiegyezési tárgyalások megakadtak volna s egyzersmind jelenti, hogy a tárgyalásokat mindkét részről írásbelileg folytatják.

Igazolt mandátum.

A képviselőház állandó igazoló bizottsága ülésében vizsgálat alá vette Dániel Pál Torontálmegye zichyfalvi kerületében megválasztott képviselő megbízólevelét. A megbízólevelül szolgáló választási jegyzőkönyv egy tartalmára, mint kiállítására nézve megfelelően a törvény és házszabályok rendelkezéseinek, a bizottság Dániel Pált a kérényezhetésre megszabott harmincz nap fenntartásával igazolt képviselőnek jelentette ki s jelentésének a Ház elé terjesztésével Dókus Ernő bizottsági jegyzőt bizta meg.

A verseczi szerb püspök.

Karlóczáról jelentik, hogy a szerb püspöki zsinat márczius elején összeül, hogy megválaszolja a verseczi püspököt. Jelöltek Tellecsky bedesini, Zmejanovic krusodoli arkimandrita. Zmejanovic most verseczi vikárius.

ise örökkön égő tüzet gyújt és bevilágítja az emberiség útját. Pedig a jövő zenéje csalfa volt, egyszerre kialudt és az emberiséget ismét sötétségben hagyta. — Most kiabálunk aztán több világosságért! — Mert csak nem hiszi valaki, hogy az ujkor eszméi: — szocializmus, anarchizmus — megoldható és boldoggá teszi az emberiséget? A köz minden, mely ellátja az egyest munkája árnyában — mondja a szocialista. De a „köz“ csak fogalom s a helyett ismét csak emberek cselekednek. Már pedig, ahol ember intézkedik, ott nincs igazság, az erősebb ott is elnyomja a gyengét, mert ez örök törvény. Az anarchia? Hisz az csak pusztulást akar.

És látjátok ti világfájdalmas, ti világszerető emberek, az emberiség sokkal okosabb, mint ti. Hiába firkáltak ti prózában és versben az emberiség végczéljáról, ti azt nem tudátok kisütni, holott ő már régen megtalálta. Nem hallgat ő ti reátok, főleg nem, ha versben beszéltek hozzá. Hiszen ki van mondva, hogy amely nemzet még verseket olvas, az a gyermekkorát éli. Igen, az ember ezéja és végczélja nem egyéb, mint a struggle for life, a létért való küzdelem. Lehet, hogy egyes rajongók tetszetős dolgokkal egy-egy korszakban félig-meddig kizökkentik belőle, de az ember ismét csak visszatér az örök küzdelemhez, legfeljebb könnyebbítésnek használja azokat a tetszetős dolgokat, ha lehet. Egyszer csak megunja a lelkesedést, a küzdelem apathijába esik és mindig neki, ha Nero, ha Washington György kormányozza; nem bánja,

Külföld.

Cseh pimasz.

A cseh tartománygyűlés ülésén hallatlan botrány történt. Dr. Bksa képviselő durva támadást intézett a dinasztia ellen és kijelentette, hogy a Habsburgok dinasztiaja a hajdan oly virágzó cseh királyságot koldusbotra juttatta. A szabadelvűek és a földbirtokosok megbotránkozásuknak adtak ki fejezést e szavak hallatára és sűrűn hangzottak fel a Szemtelenység! Gázság! Sohailyet! felkiáltások. A helytartó rendreutasította a cseh vitézt, aki azonban a németek felé fordulva azt kiáltotta:

— Mérgelődhetnek, ahogy akarnak, a Habsburgokra és az osztrákok hazafiságára én még sem adok semmit!

Gróf Boucquoi élénken sajnálja, hogy ily szavakat kellett itt hallani. Ilyet lehetetlennek tartotta volna.

Boris herceg keresztelése.

Éjjel külön vonat indult a határra az exarcháért, a ki délután ideérkezik. A különvonattal mentek a közlekedési miniszter, a közoktatásügyi államtitkár és egy udvari hivatalnok.

Biztos forrásból eredő az a hír van elterjedve, hogy a szultán fermánt intézett az összes nagyhatalmakhoz, melyben Ferdinánd fejedelemnek elismerését javasolja. A városban óriási előkészületek folynak.

Alkotmány-revizio Szerbiában.

A szkupstina ülésében királyi ukázt olvastak föl, mely fölhatalmazza a kormányt, hogy az alkotmány reviziójára vonatkozólag törvényjavaslatot terjesszen a szkupstina elé.

A keleti események.

Ismét számos ujtörököt tartóztattak le. Az elfogottak közt van a hadügy miniszter hadsegéde.

ha fát vágnak a hátán, avagy hájjal kenetik az oldalát. Ki tudna még lelkesülni azokért, a kik az embernek megszerezték a saját testét? Nem örünk rá, örülünk, ha a könyökünket mozgathatjuk, hogy utat törjünk magunknak ebben a sulyos világban.

Olyan egyszerű az emberiségnek ez az egyedüli és örök czélja, hogy lehetetlen azt észre nem venni. Hiszen látható ez az ókorban is. Csakhogy az ó-koriak agyonütötték azt az embert vagy nemzetet, a melyik eléjük állt a struggle for life harcában. Ezt nevezik barbarizmusnak.

Most már az ujkori emberiség rájött, hogy az agyonütött ellenség nagyon rossz portéka, nem jövedelmez semmit, sőt bajt okoz. Mert nem igaz ám az, amit a IX. Károly Colligny tengernagy holttesténél mondott: „az ellenség holtteste mindig jószagu.“ A civilizált ember egyszerűen kihasználja az ellenséget a létért való küzdelemben, megkoppasztja, lenyuzza. Fegyverei: a több tudás, nagyobb ügyesség, nagyobb szorgalom és a szerencse. Ne is panaszkodjál ezért jámbor barátom, mert ezek neki jogos tulajdonai és fegyvered ellenében csak az ő fegyvere lehet. Küzdj magadnak helyet a szellemi könyököddel, ne engedd, hogy a te hátadon mászszanak fel, hanem mászszál te s ha nem tudsz, nyugodj bele, hogy az másképen nem lehet, az életedet abban a stádiumban kell letörölnöd, amelyben vagy.

Látod, szerencse is kell hozzá, mint nekem volt. Szinte éreztem már azt a könyököt

A képviselőház ülése.

Budapest, febr. 11.

Nagyon érdekes és sokban fölötte tanulságos ülése volt ma a t. háznak. Két kisebb mozzanat volt a bevezetés: az, a miben Apponyi Albert gróf részben reftifikálta Csáky Albin grófra vonatkoztatott tegnapi felszólalásának értelmezését; és az a másik a mely Sima Ferencz beszédéből állott.

Azután Szapáry Gyula gr. kért szót és segített azoknak, a kik a budgetjogi sérelmet és hiányos ellenőrzést látnak a szépművészeti muzeum képvisárlásaiban. Hibáztatta, hogy a Bánffy-és megelőzőleg a Wekerle-kormány törvényhozásilag meg nem szavazott összegeket utalványoztak. Széért valamint az ellenőrzés hiányáért helenitést indítványoz s csak azután kéri, hogy az ügyre vonatkozó iratokat helyezték a ház asztalára.

Wekerle Sándor e felszólalással provokálta érezte magát s nyomban jelentkezett is szólásra. Bevezetésül Szapáry Gyula gr. álláspontját a ház általános derűtsége között azzal illusztrálta, hogy ő előbb helyteleníteni kívánja a volt kormány eljárását és aztán akarja az ügyre vonatkozó iratokat megtekinteni. Ez a logika nyilvánul Szapáry beszédének egész során.

Vádat formál abból, hogy törvényes felhatalmazás nélkül előlegeket adtak képvisárlásokra. Mintha nem tudná Szapáry Gyula gróf hogy hiszen a szépművészeti muzeum létesítését országos határozat kimondta! És mintha nem tudná Szapáry Gyula gr. hogy hasonló dolgokra a kiadásokat egyáltalán lehetetlen előre megszavaztatni! A szépművészeti muzeum felállítása ki volt mondva s ő kormányával egyetemben erkölcsi kötelességének tartotta ezt a sok áldozattal való intézményt már a milleniumra szervezni. Nem is szólva arról, hogy állásával járó kötelessége volt a képvisárlásra alkalmas időt el nem szalasztani, s hogy az épen ilyen alkalom elhalasztása lett volna sulyos kötelességmulasztás.

Ennyit általában a dolgról.

De hasonló alaposágu az a gyanúsításnak szánt megjegyzés, hogy a Wekerle-kormány ügyviteli idejében tett folyóvá újabb összeget képvisárlásra s így a Wekerle-kormány kötelessége volt, hogy a megbízása révén támadt tullepés fedezéséről is gondoskodjék. De tette azt nyíltan, megörökítve minisztertanácsi jegyzőkönyvben, és így egészen máskép áll az ügy, mint a hogy félreérthetetlen tendenciával feltüntetni akarják.

amely készült a helyemből kiszorítani, de én sem hagytam magamat, az én könyököm is működött. És mint udvarias ember, bocsánatot kérek az ismeretlentől, hogy nem hagytam el a földi helyemet. Ugy-e, hogy nem haragszunk?

Az a tolvaj cigány már megint rázendítette a Marseillaiset! Ah, ha ezt hallom, akkor nem igaz, egy szó sem igaz abból, amit itt leirtam! Az emberek testvérek és nem azért hordanak botot, hogy Kaint és Abelt utánozzák; kezyüt sem azért huznak, hogy megóvják magukat az embertárs bacillusától; az üzletember sem azért mosolyog, hogy könnyebben becsaphasson, hanem mert testvére vagy az Urban. Huzzad csak tovább azt a nótat, akkor még ezt is beismerem, hogy a filantropot, a humanistát nem reveti ki senki; azok sem bolondok, akiknek világfájdalomtól sajog a szivök, holott a világ sem ingök, sem gallérjok, Egész komolyan mondom, hogy igazok van azoknak, akik szeretnék keblökre ölelni a világot, mert a világ szép s az emberiség jólétéért küzdöknek igazok van, az emberiség ezt megérdemli.

Itt azonban kissé zavarba jövök, mikor az emberiségről en masse van szó. Zavarba hoznak az irók. Mert az „örök szép“ hirdetői az bizonyították műveikben, hogy azt nvidiaum, az egyes ember jó, csak a tömeg rossz. A tömeg ölte meg Miltiadeszt, ez fejeztette le Dantont, a tömeg feszítette keresztre az Istent. Az ujjabbkori irók, az ugynevezett realizmus, naturalizmus hívei pedig azon bi-

vádja. elött a mánya teljesen értők v madásó lemény illetéke ranciai ban elfo nak ere EK

rul a b sárlások lelkiism jas gar kérdés mény e lamenti

Ez annak lanságá gróf lép van, ho dat eme dip ann telenül Szapáry lan össz a Szapá korában sokat fo gróf ép mégis cs tulkiadá

Eg nek és mainak volt kor és a Sz kivételé czagassa mibe Sz gult elle azonban földerült rált még is, hogy melyek elhangzo félreism

eg A n ben még

zonykodn duum ros lenni, me rültek s neiről, cs többségü igaz ez a

Kül het magy mint a V neki. Ell mint a Z tetszik n kesebb, r tömeg el pül egy szemben.

De egyszer a megcsaltá ságért raj meg, nem téged imá lami azt talán kiz e stragud támad uj szetösebb születni a gyalázat

Azér pedni, az az imádo mellett!

Aztán ott van az ellenőrzés hiányának a vádjá. Hát nem jelentette ki itt a ház színe előtt a kultuszminister, hogy a szóló koránya által kiutalványozott összegekre nézve teljesen rendben vannak a számadások? Szakértők vizsgáltak körül körül képeket és számadásokat egyaránt és szakértő bizottság véleménye lehet ilyen kérdésekben az egyedülilletékes, mert minden tekintetben több garanciát nyújt, mint laikus és egyes tagjaiban elfoglalt parlamenti bizottság vizsgálatának eredménye.

Ehhez a szakértő bizottsághoz most járul a bűnvádi eljárás, a mely kiterjed a vásárlások minden részletére és pedig a köteles lelkiismeretlenséggel és pártatlansággal. Teljes garancia van tehát arra nézve, hogy a kérdés a maga mívéltában táru a közvélemény elé s ezért is egészen felesleges a parlamenti bizottság kiküldése.

Ezek az indokok egyben demontstrálják annak a határozati javaslatnak a jogosultságát is a melylyel Szapáry Gyula gróf lépett a ház elé. Elég különös, de úgy van, hogy Szapáry Gyula gr. az a ki ma vádat emel forgalmi előlegek miatt, holott pedig annak idején Szapáry Gyula gr. tömelenül több forgalmi előleget utalványozott, Szapáry Gyula gr. vádaskodik megszavazatlan összegek kiutalványozása miatt, ugyanaz a Szapáry Gyula gr. a ki pénzügyminister korában évről-évre milliókra menő tulkiadásokat folyósított. És vádolja Szapáry Gyula gróf épen szót, akinek pénzügyi eredményei mégis csak mások, mint Szapáry Gyula gróf tulkiadásai!

Egyszerűen leírhatatlan ennek a beszédnek és beszéd pöröly csapásu argumentumainak a hatása. E hatással szemben nem volt kormánypart, nem volt ellenzék. Együtt és a Szapáry Gyula gróf kiseded udvarának kivételével, mindenki a könnyezésig levő kaczagással illusztrálta azt a ferde helyzetet, a mibe Szapáry Gyula grófot tulbuzgó és elfogult ellenzéki szereplése juttatta. Ugyanakkor azonban ez az általános hatás. bár nyilván a földérült ellenzék akarata ellenére, demonstrált még valami egyebet is. Demonstrálta azt is, hogy mindazok a politikai vádaskodások, melyek e képvisárlások ügyével kapcsolatba elhangzottak, mennyire igaztalanok és mily félreismérhetetlenül csak párttaktikai fogások

Millenium.

Egyezés a külföldi kiállításokkal.

A mi ezredéves kiállításunkkal egy időben még tudvalevőleg két nagyobb kiállítás

zonykodnak, hogy a tömeg jó, de az individuum rossz. És ez utóbbinak kell igaznak lenni, mert az örök szép hirdetői lomtarba kerültek s a tömeg elkapkodja az egyesek bűneiről, csunyaságairól szóló iratokat. Pedig a többségnek igaza van. Ha ugyan maga is igaz ez a törvénynek hirdetett elv.

Különb a tömeg ez érzelmét meg lehet magyarázni: Olyan nagyszerű nem lehet, mint a Viktor Hugó hősei. Ez nem tetszik neki. Ellenben érzi, hogy ő százzorta különb mint a Zola nyomorék és ocsmány hősei. Ez tetszik neki. Meg aztán a bűn mindig érdekesebb, mint az erény és innen van, hogy a tömeg előtt a légszebb prédikáció is eltörpül egy érdekes törvényszéki tárgyalással szemben.

De hát bánom is én! Csak huzd rá még egyszer azt az isteni dallamot! Mert hát rutul megcsaltál, Marseillaise, engem a világszabadsággért rajongót, és ha kedvesem esalt volna meg, nem mennék utána egy tapodtat se, de téged imádlak, imádlak és futok utánad. Valami azt sugja nekem, hogy a te zengésed talán kizökkenti még egyszer az emberiséget e struggle for life közönséges munkájából és támad új apostol, aki az emberiségnek új, tetszetősebb czélt talál ki. Mert csak ennyiért születni a „teremtés koronájának“ szegény és gyalázat volna.

Azért ha van sziv és a sziv tud megrepedni, az én szivem repedjen meg a csaló, az imádott, az Isteni Marseillaise hangja mellett!

lesz Európában; a svájci országos kiállítás Genfben, Berlinben pedig egy német ipar kiállítás nyílik meg. Hogy e kiállítások külső országokbeli látogatói a mi országos kiállításunkról is minél több értesülést szerezzenek, az ezredéves kiállítás igazgatósága kölcsönöségi egyezsége lépett a másik két kiállítással, olyképp, hogy mind a három kiállítás kifüggeszti egymás plakátjait, terjesztik a nyomtatványokat, reklamokat s irodáiban minden felvilágosítást megad a másik két kiállításról. K ü h n e m a n n porosz királyi tanácsos, a berlini kiállítás egyik igazgatója a jövő héten Budapestre jön, hogy ennek az egyezségnek a részleteit megbeszélje a kiállítás igazgatóságával s a mi kiállítási készülődéseinket megnézze.

Az újságok kiállítása.

A sajtó kiállítás, amelynek a berendezése csaknem utolsónak maradt a kiállításon, már szintén kezd formát ölteni s látnivaló máris, hogy érdekes, tanulságos és a nagy publikumra is vonzó lesz. Nagyon csinos lesz a nagy olvasó terem, amelynek a földszítéséhez már hozzá fogtak. Ornamentális dísz kap az egész fal, amelybe a lapok fejét illesztik bele tarka változatosságban. Ebben a teremben nagy asztalokon lesznek az összes Magyarországon megjelenő lapok, fővárosiak, vidékiek, szépirodalmiak, szaklapok stb. A kiállítás retrospektív része is érdekesnek ígérkezik s már eddig is számos religniat, emléket, dísz tárgyat jelentettek be. Sok újság bekötött egész évfolyamokat jelentett be, mint kiállítási tárgyat, a csoportbizottság azonban legutóbb tartott ülésén kimondotta, hogy kötetenként csak régi, relignia számba menő hírlapok állíthatók ki. Ennek a kötetekben való kiállításnak csak úgy volna némi értelme, ha így az egész sajtó együttesen bemutatható volna, ami nemcsak szinte kivihetetlen, de holt kiállítás is lenne, mert a kiállított kötetek nagyrészt unikumok lévén, a közönségnek nem lehetne a kezébe adni s így minden házson nélkül foglalnánk el a temérdek helyet. Ellenben sulyt vet a bizottság arra, hogy a sajtó pavillon nyilvános olvasó terme számára a kiállítás egész tartama alatt minden hazai lap beküldje összes időközben megjelent számaikat, mert ezzel az aktuális érdekű, eleven kiállítás által legjobb áttekintést lehet nyújtani sajtónk fejlődtségéről s emellett ennek a kiállításnak a közönség szempontjából is megvan a maga gyakorlati czélja.

Külföldiek a kiállításon.

A külföldiek, az utazó nemzetek, legfőképen az angolok, amerikaiak és francziák nem úgy szoktak utazni, mint a magyar ember, hanem tervszerűen pontos program alapján, mint egy otthon beállított és felhuzott automata, amely tartozik lejárni az előirt útját. Amíg a magyar ember többnyire csak a vasuti pályaházakban gondolja meg, hogy hova utazzék legközelebb, hol tartsa a következő stációt addig a legtöbb külföldi ember nem is maga csinálja meg az utitervét, nem a saját fejét törli, hogy hol töltsa a vakációját, hanem az ő rendes utazó vállalatával csináltatja meg a programját, azzal gondoskodik minden kényelméről és szükségletéről, szóval teljesen az utazó vállalata gyámsága alá helyezkedik. Ennek a közismeretes dolognak a tudatában iparkodott a kiállítás igazgatósága a világ majdnem minden nagy és ismeretes utazó-vállalatát megnyerni, hogy a budapesti ezredéves kiállítást propagálják, a Magyarországra való utazást mindenkinek ajánlják, azonfelül időnként kiránduló társaságokat szervezzenek, amelyek külön hajókon vagy vonatokon látogassanak el Magyarországra. Ilyen megállapodást kötöttek első sorban a világon mindenütt ismert Thomas Cook & Sohn czéggel, amely az angliai és amerikai propagandát vállalta el, s itt szervez több kirándulást, amelyeket New-York-ból és Londonból hoz külön hajókon és vonatokon Budapestre. A németországi propagandára Stangen Károly nem kevésbé ismert czég vállalkozott. Ezen felül még h u s z o n h a t utazó-vállalattal lépett egyezsége a kiállítás igazgatósága. Itt csak a városokat akarjuk felsorolni, ahonnan majd a kiránduló társaságok Budapestre hozzák. Ezek: Bécs, Riga (Livland), Chicagó, Brüsszel, Berlin, Hamburg,

Brünn, London, Antwerpen, Filadelfia, San-Franciskó, Liverpool, Sonthampton, Páris, Kopenhága, München, Amsterdam, Genf és New-York.

Egyről-másról.

C s u n y a !

A cigányok fáradhatatlanul huzzák a tüzes csárdásokat. A nagy teremnek egyik sarkában szorongva, egymást taszigálva, tolongva rakja a tánczot az egész báli közönség. Aztán a másik sarokban a mamájához huzódva, hallgatagon ül egy leány.

Mereven nézi a vig tánczot, arczára közönyt erőltet, néha-néha mosolyogni is próbál, hanem azért de szívesen borulna most a két karjára és zokogna, sirna, amíg a szíve meg nem akad! . . .

A mama is alig mer a leányára nézni, mintha annak szemrehányásaitól félne. Lopva pillant néha rá és anyai szíve megnézi, hogy a közöny alatt micsoda nagy fájdalom rejlik. Erre aztán olyan közönség fogja el őt is, hogy szeretné az egész fiatalság szemét kikaparni, mely olyan vak, hogy az ő leányát nem látja meg. Pedig ő tudja, hogy a Gizuskának nincsen párja az egész bálban, olyan derék lány ez.

A Gizuska ámint lelke ott esavarog a másik sarokban önfelédten is a szilaj zene hatása alá kerül. Maga sem veszi észre, hogy lába, karja mint mozog a csárdás ütemeire. Mikor aztán fölriad álmódzásából és ismét előtte feketellik a szörnyü ellentét: a tánczoló párok és az ő magánossága, csak még jobban növekszik keserősége. Milyen sima a parkett és nem is hosszu az ut a másik sarokig és Gizuskának mégis itt kell epekedni a szegény padon — magában. Egy fiatal kamasz, egy vénebb agglegény sem akadt az ő számára Akármilyen bárgyu, hülye nadrágos, frakkos fiatalember is mily magasan áll most fölötte. Ime, ő tánczolni akar, van is hozzá való ruhája és mégsem tánczolhat. Hát igazság ez, hogy a leány akármilyen okos, akármilyen bárgyu fiatalember szeszélyétől függjön? Ha az akarja, akkor tánczolhat, ha egy ostoba szeszélyből elhalad mellette, akkor Gizuskának ülve kell pironkodnia . . .

Fojtott hangon mondta mamájának:

— Megyünk haza.

A mama élénken tiltakozott.

— De Gizuskám hová gondolsz! Hiszen most jön még csak a java. Csárdást te úgy sem szoktál tánczolni!

A leány ingerülten ismételte.

— Haza megyünk mama!

Aztán szelid hangon tette hozzá.

— Fáj a fejem, nem akarok tánczolni.

— De édes lán yom, menjünk egy kicsit a folyosóra, ott megszünik a fejfájásod. Maradjunk még . . .

— Haza megyünk mama!

Elő kellett keríteni a papát, akinek ragyogós kedve volt, most készült épen a harmadik üveg pezsgőt felbontani. Alig lehetett rábirni, hogy haza menjenek.

A kocsiban aztán visszajött a régi kedv. Egész jókedvüen csevegtek egész uton. Hanem mikor haza értek, a mama és leánya szótlanul ültek egymás mellé. Rajtuk volt a szép báli ruha, azon simán, mint a hogy a varrónótól hazahozták. A frizura is ép. Bezzeg más leány most is tánczol még, arczát pirosra füstí a hév! . . .

Egyszerre szilajon ugrott föl Gizuska, a tükör elé állott és zokogva, vadul zokogva kiáltotta:

— Ugy-e c s u n y a vagyok mama?!

(Ne.)

Vidék.

— **Elhunyt lelkész.** A lessi ev. ref. hitközségnek gyásza van; érdemekben gazdag, általában szeretett lelképásztora. **Kecskeméti Lajos** életének 79 esztendejében meghalt. A megboldogult nagy időkét élt át a végigküzdötte a szabadságharcot is. Az idén töltötte volna be lelkészkedésének félszázados jubileumát, de az ünnepet megérte már nem engedte a sors. Temetése holnap lesz. A család jelentésben adja tudtul a gyászesetét.

— **Kitüntetett főkapitány.** Szatmár város törvényhatósági bizottsága tegnap rendkívüli közgyűlést tartott, melynek egyetlen tárgya **Kiss Gedeon** főkapitánynak ötven évét meghaladó hivatalos szolgálataiért ő felsége által adományozott **Ferencz József**-rend lovagkeresztjének ünnepélyes feltűzése volt. Az ünnepi közgyűlésen nagyszámú és előkelő közönség volt jelen, köztük **Kiss Aron** ref. püspök, a kitüntetett főkapitány testvérbátyja. A főkapitányt **Simonsits Béla** főispán, majd **Fejes ügyvéd** és a polgármester üdvözölték. Délben 200 terítékű lakoma és este fátylas zene volt.

— **Halalos baleset.** Megrázó szerencsétlenség történt vasárnap **Er Semjén** közelében **Szunygh Zsigmond** lovásza átlövagolt **Ermihályfalvára** és véle ment szintén lóháton **Fényes Szevér** 16 éves fiú, ki **Szunygh Zsigmond**nál lakott. Midőn visszajövet a vágányon áthaladtak volna, észrevették, hogy a vonat közlekedik. De mivel a sorompó már le volt eresztve, át akartak ugratni rajta. A lovásznak sikerült is ez, de **Fényes Szevér** ugrásközben leesett a lóról és pedig oly szerencsétlenül, hogy a ló őaszta posta. A halántékon egészen betört, úgy hogy nem sokára ott helyben meg is halt. A szerencsétlen ifjú halála nagy részvétet keltett. Tegnap délelőtt el is temették.

Mulatságok.

— **Filléregylet tea-estélye.** A folyó hó 18-án, kedden, tartandó tea-estélyre a meghívók elküldettek. — Megtörténhetett azonban, hogy egyesek tévedésből, elégtelen czimzés, vagy a névsor hiányos volta miatt meghívót nem kaptak. Mindazok, kik ilyenre igényt tartanak, sziveskedjenek ez iránt az Alföldi tatarékpénztárba t. **Handtel Vilmos** úrhoz fordulni. — Jegyek előre válthatók: **Bennyáts Emil**, **Buzágh János**, **Szentkirályi Tivadar**, **Zádor Lajos** és **Gyürky Sándor** urak üzleteiben.

NAPI HIREK.

Debreczen, február 12.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Február 12. —
— Száraz. — Enyhe. —

— **Debreczeniek a miniszteraknál.** Tegnap este gróf **Dégenfeld József** főispán elnökléte alatt dr. **Király Ferencz**, dr. **Kolla János** és **Márk Endre** városi bizottsági tagokból alakult küldöttség utazott fel Budapestre, hogy ott a belügyminiszternél és a pénzügyminiszternél néhány fontos városi ügy érdekében közbenjárjanak. A küldöttség ma délelőtt tisztelgett **Percele Dezső**nél és **Lukács László**nál, akik mindketten szívélyesen fogadták a debreczenieket. A küldöttségi tagok holnap reggel érkeznek haza Debreczenbe.

— **Hajduvármegye közgyűlése.** Hajduvármegye törvényhatósági bizottsága, — mint annak idején megirtuk, — holnap délelőtt kilenc órákor kezdi meg február havi rendes közgyűlését, a vármegyeháza nagy tanácstermében, gróf **Dégenfeld József** főispán elnökléte alatt. A közgyűlés tárgysorozatának különösen a milleniumi diszbandérium megalakítására, a

különböző bizottsági választásokra és a hajduvármegyei jegyzőválasztás ellen beadott felebbezésre vonatkozó szakaszai bírnak kiváló érdekességgel.

— **Főispáni ebéd.** Holnap, csütörtökön reggel veszi kezdetét Hajduvármegyének február havi rendes közgyűlése. Gróf **Dégenfeld József** főispán a közgyűlés befejezése után holnap délben a „Bika” szálloda buffetermében a törvényhatósági bizottság tagjainak ebédet ad.

— **Debreczen lakbérosztálya.** A honvédelmi miniszter utasítása folytán megalakult lakbérpuhatoló bizottság ma délelőtt **Hajdu Gyula** városi tanácsnok elnökléte alatt tartotta meg utolsó ülését, amelyen megállapította a pontos lakbéréket. Az ülés megállapított eredményeit a tanács közölni fogja a honvédelmi miniszterrel.

— **Hajduvármegye a múlt évben.** Szorgosan folyik a munka a vármegyeházán. A tisztviselők, a különböző szakreferensek erősen dolgoznak a jövő hónap második hétfőjén megtartandó közigazgatási bizottsági ülésre, amelyen a miniszter határozatához képest a vármegye múlt évi közigazgatási életére vonatkozólag kell terjedelmes jelentéseket felterjeszteni. A jövő havi közigazgatási bizottsági ülésen azonkívül még a február havi jelentések is tárgyalás alá fognak kerülni.

— **A nőegylet segélye.** A debreczeni jóteköny nőegylet kérvényt adott be a tanácshoz, amelyben a trachomás árvak külön gondozásáért a múlt évről 350, a folyó évről pedig 150 forint segélyt kér. A kérvényt a jog és pénzügyi bizottságnak adták ki véleményezés végett.

— **A favozó katonazene.** Ne méltóztassanak megijedni, nem végképpen, csak egy napra hagyja el városunkat a katonazene. A 68-ik számú gyalogezred Szolnokon állomásozó zászlóaljának tiszti kara szombaton este tartja meg farsangi táncestélyét, erre kérték el az ezredparancsnokságtól a katonazenét. A bandisták **Szembaton** délben utaznak Szolnokra s már vasárnap visszatérnek, azonban a „**Margit**” fürdőbeli hangverseny elmarad.

— **Egyszerű temetés egy kiváló jogásznak.** Az elhunyt **Cserna Vincze** kir. főügyész temetése tegnap folyt le óriási részvét mellett. Egyszerű temetés volt, úgy mint a kitünő jogász végóhajában elrendelte. Gyalulatlan, festetlen deszka koporsóban feküdt az elhunyt, minden gyász-pompa nélkül a fekete posztóval bevont teremben, a közkórház hullaházában. Hanem azért a terem nem tudta befogadni a részvédlátogatókat, akik városunk előkelőségét képezték s kik közül nagyon sokan ejtettek könnyűt az elhunyt hideg teteme felett úgy is, mint rokonok, ugyanis mint jóbarátok. Koszorukat számosan küldtek a temetésre.

A koszoru feliratok közül tudósítónknak sikerült feljegyezni a következőket: A debreczeni kir. ügyészség szeretett főnökének. — **Réh Jenő** és családja a jó sógornak. — A nagyvárad kir. ügyészség szeretett főnökének. — A kir. fogház felügyelő személyzete hódoló tisztelete jeléül. — A máramaros kir. ügyészség szeretett főnökének. — A nyiregyházi kir. ügyészség szeretett főnökének. — A debreczeni kir. itélőtábla és főügyészség **Cserna Vincze**nek. — **Pista** és **Katicza** szeretett sógorunknak. — **Pongrácz Jenő** és neje a legjobb princípálisnak. — A debreczeni kir. törvényszék bírói kara tisztelete jeléül. — A szatmári kir. ügyészség felejthetetlen főnökének. — **Igyártó Sándor** és neje felejthetetlen barátjuknak. — Szeretett, tisztelt főnökünknek a segédhivatal. Az egyszerű temetésen, melyen **Orosz István** ref. tanító-képezdei hallgató mondott imát, jelen voltak: **Dégenfeld József** főispán, **Simonffy Imre** polgármester, dr. **Wo-**

lafka Nándor, a kir. tábla bírói kara, a helybeli főügyészség és kir. tábla képviselőjében kis híján az összes személyzet és a nagyvárad kir. ügyészség részéről **Böhm Jenő** és **Korn Lajos** kir. alügyészek.

— **Nincs sertesvász.** Debreczenben a rendőrkapitányság részéről a tanácshoz beterjesztett járványtábla szerint január 24-től 21 sertes betegedett meg, de azok közül egy sem hullt el. Ez a járványtábla ismételtlen bizonyítja, hogy Debreczen teljesen mentes a sertesvesztől.

— **Debreczeni hangszergyáros a milleniumon.** **Schmidt Samu** debreczeni hangszergyáros műhelyében egy remek zongora készült a milleniumi kiállításra. A tuafából való zongora amerikai vaspánczélos szerkezetű, vésett s keresztthurozva 150 cm. hosszú és 145 cm. széles. A remekül vésett s elől orozsláncfejekkel ékített szekrény paluszter lábakon áll. Az egész szerkezet egy darabból van be téve s úgy van felhurozva. — A zongorát **Schmidt S.** a legújabb találmányok vívmányainak alkalmazásával tervezte s immár két hónap óta dolgozik rajta. Két hét múlva teljesen elkészül a zongoragyártás remeke s akkor a tulajdonosa ki fogja állítani közszemlére. **Schmidt** a kiállításon nemcsak magát a zongorát mutatja be, hanem fényképfelvételeket is készített úgy az alakjáról, mint a szerkezetéről. Az alakilag és szerkezetileg ma még páratlan zongora eladási ára 1000 forint lesz. Ezenkívül kiállít még **Schmidt** egy gyárában készült hegedűt is, amely kivétel és hang dolgában nem áll mögötte a zongorának mely bizonyára első lesz a milleniumi kiállítás bemutatandó zongorák között.

— **Uj marharakodók.** A feldmívelési miniszter Nagy Hát állomást és Nagy-Major megállóhelyet marharakodókul jelölte ki, ami igen előnyös intézkedés a hortobágyi gazdák érdekeit illetőleg.

Rendőri hírek.

— **Meglopta a feleségét.** **Schneider István** foglalkozására nézve foglalkozás nélküli pénzér, állapota nő, feleségül bírja a „Bika” szálloda szobaszonyját, a kivel külföldben házassága óta nagyon ritkán volt békességben. A szegény asszony keserményét a könyelmű ember elparazolta s ez átkossá tette a házasságát. Az utóbbi időben felesége már teljesen távol tartotta férjétől magától. **Schneider** tegnap éjjel kissé illuminált állapotban látogatást tett a feleségénél s a jó barátság kedvéért az asszonyt meg is verte. Későbbben egy alkalmas pillanatban összeszedte annak egy csomó értékes ruhaneműjét és azzal elillant. Ma délelőtt első dolga volt a lopott tárgyakat zalogba tenni, azonban vesztére, mert a rendőrség nyomában megcsipte s az öt méltán megillető helyre juttatta. Most azután van alkalma elmélkedni, hogy jobb az embernek a feleségével jó barátságban élni és egy kis kenyérkereset után nézni.

— **Két forint s egy zalog czédula.** **Nem** a n n kitünő rendőr detektívünk ma egy **Zalár Agoston** nevezetű csavargót lépven akkor fogott el az indóháznál, mikor egy urinő zsebéből 2 forint s egy zalogjegyet tartalmazó tárczáját ellopta. **Zalár** t, ki úgy-nőknek vallja magát, a rendőrség letartóztatta.

— **Debreczenen keresztül.** A debreczeni rendőrséget tegnap táviratilag értesítették, hogy Debreczenen keresztül fogják tolonczolni **Novák** (recte **Grünberger**) **Menyhért**et **Beregszászra**, illetőségi helyére. Azért értesített a rendőrség, nehogy **Nováknak** kedve kezedjék Debreczenben kiszállani s itt városunkban megtelepedni. **Novák** négy évét töltött Szegeden a börtönben s lakó tarsa volt a hirhadt hamis lutri játszóinak **Farkas Menyhért**nek. Debreczenben az indóház éttermében reggelizett ma az elbocsájtott feyzencz, akivel egyik rendőr biztos beszélgetett s aki sok érdekes dolgot mesélt **Farkas Menyhért**ről, a lakó társáról, ki az asztalos mesterséget fogsága alatt elsajátította, sőt asztalos disz-munkák tekintetében egész művészetet fejt ki. **Novák** tovább folytatta útját **Beregszász** felé.

— **Tólvaj** ből való leány pással sujtotta beallani egyik hol ő szobalasszony dajkak **Andrásné**. A lédszobában **Belluska** arra **Mulitsné** lentést tett az ez ügyben a

(K.

Tegnap

A 47-ik cik

közönség elő

Tekintve

zella, szünlár

nézet legelső

a főszerepet C

az előadás.

A nagy

darab tisztán

bazirozva. E

kerülten meg

a színpadon.

A kiváló

este a mi mű

kezébe volt

K. Sz

szor fényes

pességének,

kiváló siker

A mű

tisztelői disz

a hírlapírók

nak a művé

foglalkoznak

Mit m

alakításáról

játéka u.ols

Hiven

föltékenysé

rögeszméje

Hatalm

egyész jelen

nyozásról t

szerepet e

dásra.

A köz

szokta ism

részesíté a

Cora örülés

pák elé.

De a

előadás sik

Első

tott kiváló

Cserny

az előadás

Kré

voltak.

Kle

kifogástal

Nem

Erős s

tett figyel

pekben.

egyik leg

nirt játék

kor is h

bizzanak

* M

sége álta

B R u z

katonazer

változást

? **Tolvaj társnő.** Imre Bella jó családból való leány, de a sors családját sok csapással sújtotta s így kénytelen volt cselédnek beállani egyik helybeli úri leányhoz. Ugyanott hol ő szobaleány volt, egy 65 éves vén asszony dajkaként volt alkalmazva **Mulits** Andrásné. A két cseléd egy szobában, a cselédszobában aludt együtt. A tegnapi éjszakát **Belluska** arra használta fel, hogy ellopta a **Mulits** né fehéreneműjét. **Mulits** né ma jelentést tett az esetről a rendőrségnek, hol is ez ügyben a vizsgálat folyik.

SZÍNHÁZ.

A 47-ik cikk.

(K. Szerémy Gizella, mint Córa)

Tegnap este **Belot** nagyhatású színműve „A 47-ik cikk” kerület színré közepes számú közönség előtt.

Tekintve azt, hogy **K. Szerémy Gizella**, színársulatunk gyöngye, a vidéki színiélet legelső heróniája játszotta e darabban a főszerepet **Corát**, zsfolt házat érdemelt volna az előadás.

A nagyhatású jelenetekben bővelkedő darab tisztán ez egyedüli nagy szerepre van bázisozva. E szerep mellett csupán igen sikerülten megrajzolt mellék alakok mozognak a színpadon.

A kiválóan hálás szerep sorsa tegnap este a mi művésznőnk **K. Szerémy Gizella** kezébe volt letéve.

K. Szerémy Gizella, ki már annyiszor fényes tanujelet adta kiváló alakító képességének, művészetének, tegnap **Corát** kiváló siker mellett játszotta meg.

A művésznőt megjelenése alkalmával tisztelői díszes virágcsokorral lepték meg, míg a hírlapírók babérkoszorúval kedveskedtek annak a művésznőnek, a kivel legszívesebben foglalkoznak színházi kritikáikban.

Mit mondjunk **K. Szerémy Gizella** alakításáról? Művészi tökély nyilatkozott meg játéka u.olsó mozdulatában is.

Híven tükrözte vissza a szerelmében s féltékenységében egyaránt elvakult nőt, kit rögeszméje az örületbe kerget.

Hatalmas drámai erővel játszotta meg egyes jelenetét. Alakítása gondos tanulmányozásról tett bizonyosságot, tekintve, hogy e szerepet először tanulta be a tegnapi előadásra.

A közönség, mely a legtöbb esetben elszokta ismerni az érdemet, kitűnő ovációkban részesítette a művésznőt, kit nagy jelenete, a **Córa** örülési jelenete után 8-szor hívott a lámpák elé.

De a többi szereplők is buzgólkodtak az előadás sikerén.

Első sorban **Tapoczay Dezső** nyújtott kiváló élvezetet külön alakításával. **Cserny Bertán** szintén nagy része van az előadás sikerében.

Krémer, Hevesi, Sándor jők voltak.

Klenovits György, mint **Du Hamel** kifogástalanul alakított.

Nem lehet említés nélkül hagynunk **Erőss Józsefet**, a ki már harmadizben kellett figyelmet nagyobb szabású epizód szerepekben. **Erőss társulatunk segédszínészeink** egyik legjobbjai, a kinek eleganciája rutinnirt játéka garanciát nyújt arra, hogy más-
kor is hasonló jelentékeny segédszerepeket bizzanak rá.

* **Műsor változás.** A színház művezető sége által e hét folyamára megállapított műsor **Bruzsinsky Ilona** betegsége és a katonazenekar más elfoglaltsága miatt alapos változást szenved. A holnapra kitűzött „Fur-

cs a háború” operett helyett s „**Brigitta**”-t adják, szombaton pedig elmarad a „**Cremonai negedűs**” bemutatója s **Önnet** kitűnő színműve, a „**Vasgyáros**” kerül előadásra.

* **Luchs Edith** vendégszereplése. A győrsoproni színtársulat fiatal énekesnője. Mint lapunkat értesítik — a ma esteli gyorsvonattal érkezik haza a szüleihez s vendégszereplését vasárnap kezdi meg a „**Cziterás**” operettben, hétfőn pedig a „**Bánymester**”-ben lép fel. A kedves hangú fiatal énekesnőt a közönség kitüntetésben szándékozik részesíteni.

Pulszky Károly vizsgálati fogságban.

Pulszky Károly, az Országos Képtár igazgatója az ügyészség fogházának kórházosztályában van. A vallás- és közoktatási miniszter feljelentése folytán a budapesti kir. ügyészség **Pulszky Károly** ellen a büntető törvénykönyv 462. szakasza alapján hivatalisikkasztás büntetése címén a vizsgálatnak elrendelését és a vizsgálat sikere érdekében **Pulszky** vizsgálati fogságba helyezését indítványozta s hogy ennek az indítványnak alapján a törvényszék a vizsgálatot azonnal elrendelje s a vizsgálattal **Balonyi Imre** vizsgálóbíró bízta meg.

Balonyi Imre vizsgálóbíró ennek folytán még tegnapelőtt este dr. **Ajtay** és dr. **Moravcsik** törvényszéki szakértő orvosok kíséretében megjelent a lipótmzei országos tébolydában, hogy megállapíthassa, vajjon átszállítható-e **Pulszky Károly**. Az orvosok véleménye alapján az átszállítás megtörtént. **Pulszky Károlyt** a **Szent Rókus kórház** megfigyelő osztályába vitték s ott tartották egész éjjel.

Tegnap reggel a vizsgálóbíró a két törvényszéki orvosszakértőt jelenlétében kihallgatta **Pulszkyt**. Az orvosok a betegnek hosszabb megfigyelését mondták szükségesnek, mert véleményük szerint állapota nem olyan, hogy első megfigyelésre határozott volna róla mondható. A kihallgatás folyamán **Pulszky Károly** a vizsgálóbíró és az orvosok kérdésére meglehetősen összefüggő felvilágosításokat adott s normálisan viselkedett, de az a bizonyos apátia azért észre volt rajta vehető.

Balonyi vizsgálóbíró a betegnek a törvényszéki épületben levő vizsgálati foglyok számára, berendezett kórház osztályba való átszállítását rendelte el, hogy se az orvosszakértői megfigyelés, se pedig a törvényszéki vizsgálat ne szüneteljen. Felolvasta neki ezután a letartóztatást elrendelő végzést. **Pulszky Károly** a végzést nyugodtan végig hallgatta, noha meglepetéseit nem titkolta s azután fölbevezést jelentett be ellene. Védőt is jelentett be egyuttal, dr. **Krajcsik Ferencz** ügyvéd személyében.

Tegnap délelőtt, még a reggeli órákban **Pulszkyt** átszállították a törvényszéki épületbe. **Pulszky** a fogházban teljesen nyugodtan viselkedik. A fölbevezés elintézése valószínűleg csak holnap fog megtörténni.

Krajcsik Ferencz a déli órákban megjelent **Pulszky Károlynál** és a vizsgálóbíró engedelmével hosszabb ideig konferált vele. **Krajcsik** késznek mondta magát a védői tisztt elfogadására, de nagyon ajánlotta, hogy válasszon más védőt, még pedig olyant, aki a parlamenti küzdelmekről távol áll. Ilyenül dr. **Nagy Dezsőt** ajánlotta **Pulszky Károlynak**, a kisértő nélkül belenyugodott.

Értesüléseink szerint **Pulszky** magánlakásán nagymennyiségű műtárgyat találtak, a melyek hozzávetőleges becslés szerint legalább húsz ezer forintnyi értéket képviselnek, s amelyekről már most kétségtelenül megállapítható, hogy a 115.000 forintnyi összeg erejéig történt bevásárlásokból származnak. Van azonkívül ugyanilyen származású öt kép, a melyeket eddig fölsem becsülték. Beszélük továbbá, hogy kere-

tezés végett Londonban van, de már legközelebb ideérkezik egy igen értékes festmény, a mely állítólag **Correggio** műve.

Egy budapesti lap tudósítója felkereste tegnap **Giulio Sambont** a **Pulszky**-ügyben jelenleg Budapesten tartózkodó milánói műárst, aki megbotránkozott a bánásmód fölött, a melyben őt Budapesten a hivatalos körök részesítik s kijelentette, hogy beperli a magyar kormányt. **Sambon** az újságíró előtt következőleg nyilatkozott:

— Budapestet nem fogom egyhamar elfelejteni, mondá **Sambon** mert páratlan, ami itt velem történik. Nemesak hogy jogtalanság esett rajtam még; nem értem mi okból, sértegetnek is. Pedig az urak tudhatják, hogy **Pulszkyval** nem mint magánemberrel hanem mint az Országos Képtár igazgatójával volt dolgom. **Pulszkyval** mint magánemberrel, soha üzletbe sem becsátkoztam volna, de ő mindig mint hivatalos személy, mint a képtár igazgatója irt nekem és bizalmam nem neki, hanem a magyar kultuszminisztériumnak szólt. **Bebizonyíthatom**, hogy a budapesti képtár címére december 30-án öt műtárgyat küldtem el, mindegyiket kifejezetten a képtár címére s a magyar kormány megbízásából, köztük egy antik szövetet a XIII-ik századból, amelyet **Pulszky** 2000 frankért vásárolt tőlem. Kérdem tehát, hogy ezek a tárgyak megérkeztek-e és hol vannak? Nem kapok választ sehoh. Ez nevezetes dolog. A helyett hogy a kormány az ügy tisztázására sulyt vetne, ahelyett hogy engem mint olyan műismerőt, aginek bizonyos neve van, némiképpen respektálna, oly módon bínik velem, hogy én, mint külföldi, alig találom kifejezést, melylyel ezt bánásmódot kellően jellemezhetném. Pedig volt összeköttetésem más műintézetekkel tessék kérdést tenni a **British-muzeumnál**, a bécsi **Benedeknél**, a párisi **Louvrenál**. Itt Budapesten nagyon kurtán bínnak velem. Nem állnak velem szóba, nem fizetnek és legföljebb avval a furcsa kifogással állanak elő, hogy **Pulszky** nem volt joga más műtárgyakat vásárolni, mint képeket. De még ebben az esetben is meg kellene mondani legalább azt, hol vannak ezek a dolgok és átvették-e. Ennek folytán nem marad egyéb hátra, mint hogy pereljek, miután kétségtelen, hogy **Pulszky** hivatalos minőségében joga volt a műtárgyakat megvennie. Már meg is bítam ügyvédeimet, dr. **Gosztónyi Mihályt**.

— Milyen benyomást tett önre **Pulszky**? — kérdezte a tudósító.

— Műértő, intelligens, ügyes, de excentricitásokra hajló embernek néztem. Egyszer mind igen meggondolatlan embernek látszik. Alighanem ez az ő betegsége is. Ellenben nem hiszem, hogy megőrült.

Végül még a **Scarpa-féle képtár** aukciójára és **Cheveigné grófnéra** került a beszéd.

— Csak annyit tudok **Cheveigné grófnéról** — felelt **Sambon**, — hogy több ízben kaptam tőle Párisból, Nizzából czimeres, pecsétes leveleket, amelyekben kért, hogy Milánóban az aukció alkalmával segítségére legyek. Ezt meg is ígertem. A grófnő **Pulszky** kíséretében jött meg és a **Hotel de Romeba** szálltak. A grófnő elegáns, élénk hölgy, barna haju, fekete szemű. Beszéd közben nem árult el valami nagy műértelmet. Az első napon nem érvereztek. Csak a második napon vettek részt ő és **Pulszky** az árverésen, amikor a **Rafael-Piombó** festmény (**Teboldeo** költő arcképe, amely **Lucretia Borgia** megrendelésére készült) került előadásra; 20.000 frankért kínáltam a képet, csakhamar 70.000 frankot ért el, végül **Pulszky** 100.000 frankot ígért. Többet nem akart adni, de **Richter** felhajtotta az árát, míg végre a grófnő vette meg, aki mindig 500 frankal többet ígért. A vételár járulékaival együtt 142.000 frankot tett ki. Kérdezősködtem **Belzingai** bankárnál, aki jót állott a grófnéért. Időközben a grófnő **Pulszkyval** **Napolyba** utazott és **Bourgeois** párisi műkereskedő címére küldötte a festményt. Hogyan jutott onnan Budapestre és **Pulszky** ur birtokába, az rejtély előtttem.

Különfélék.

+ **Meteorrobbanás.** Madridban tegnap délelőtt féltíz órakor egy meteor robbant fel. Az obszervatórium jelentése szerint a robbanás 32 méternyi magasságban történt intenzív fény mellett. A robbanást nagy döngés kísérte mely általános rémületet keltett. A robbanás az összes házakat megrongálta és számos ablakot szétzúzott. — A meteorrobbanás által támadt pánik következtében a dohánygyár munkásai, abban a hitben, hogy földrengés van, eszeveszetten rohantak le a lépcsőn, a mely lezakadt, minek következtében 17 ember, köztük egy halálosan megsebesült. Más balesetek is történtek. Egy fiatal ember egy ház félemeletéről az utcára ugrott. Az iskolákból a tanulók sietve menekültek, a mely alkalommal néhányan megsebesültek. Számos kereskedő bezárta üzletét. A királyi palotában azt hitték, hogy egy gép robbant fel. A királynak egyik tanítója azonban megnyugtatta a kedélyeket. — Egy ház be is dőlt. Néhány szürke kődarabot még melegen találtak. Az isgatottság a külvárosokban még mindig tart. A robbanást Madridtól néhány kilométernyire is érezték. Az Egyesült-Államok követségi palotájában egy összekötő fal bedőlt és számos ablaktábla betört.

+ **Egy hiszterikus leány képzelgése.** Vagy két hét előtt Bécs egyik kórházi osztályára egy 14 éves leányt vettek fel, a ki panaszkodott, hogy lenyelt egy szilvماغot és ez ériási fájdalmakat okoz neki. Minthogy a szondákkal való vizsgálat semmi eredményre nem vezetett, az orvosok nerkotizálták a leányt és felvágta a bélszatórnát. — A szilvماغot azonban most sem találták meg, ellenben a kezelés folyamán kiderült, hogy a leány hiszterikus és csak képzelődik. Akadt tehát párja annak a híressé vált betegnek, a ki azt hitte, hogy béka kurutytyol a gyomrában. A beteg leányt különben, mihelyt az operációból felepel, ideggyógyásznak a kezelésére fogják bízni.

+ **Amerikai magyar ref. egyházmegye.** Az amerikai hat magyar református egyház lelkészei Pittsburgban január 14—18. napjain tartott tanácskozáson megalakították az amerikai önálló magyar református egyházmegyét, a mely az egyházi törvénykezés, biráskodás, fegyelem és közigazgatás ügyeiben teljesen függetlenül fog itelni és rendelkezni a főlebbviteli a missiói főhatóságot, illetve a zsinatot illeti. Ideiglenes elnökké Ferenczy F. pittsburgi, jegyzővé pedig Kalassay S. lelkészt választották meg. A szervezés munkálataira három tagu bizottságot küldtek ki.

+ **A legújabb életmentés.** Münchenben történt az eset, de büszkék lehetnének rá a ráfótiak is. Egy üvegesnek a fia öngyilkos szándékkal az Iller hidjáról leugrott, a víz és a jég közt azonban megakadt. Az odasiető mentők létrát támasztottak a hid karfájához, a létrán két ember ment le, hogy az életuntat egy kötél segítségével felhuzzák, miután a hidról tisztán lehetett az öngyilkos testét látni. A két „mentő” most a kötelet a vízben libiczkolónak — nyakába erősítette, a hidon állók pedig erősen ráncigálták, a minek segítségével a testet fel is huzzák a hidra. De mert az életmentésnek ez a módja roppantul hasonlított az akasztás módszeréhez, az életnek nyomát sem lehetett többé benne találni és az élesztési kísérletek is hiábavalóknak bizonyultak. A müncheniek tehát lefózték még a ráfótiakat is, a kik a tehenet huzzák fel kötéllel a torony tetejére, hogy az ott kinőtt füvet lejelje.

+ **A hódmezővásárhelyi méregkeverők.** Hódmezővásárhelyen a méregkeverők ügyében, amelynek letartóztatott tettesei: Szalai Jäger Mari, Csordás Nagy Szidi, Gulyás Kiss Sámuelné, Varga Lidia és Gulyás Kiss Sámuel már hónapok óta a törvényszéki börtönben vannak, most újabb fordulat állt be. Molnár Elemér vizsgálóbíró ugyanis Bakay és Hainiss orvosokkal ismét két holttestet exhumáltott,

Hódi Ferenczet és Csordás Nagy Andrásnét, akik minden kétséget kizárólag mérgezés következtében pusztultak el. Holnap ismét történnek exhumálások. A vizsgálat eredményét titokban tartják, de annyi már kiszivárgott, hogy legközelebb sok szenzációs letartóztatás lesz, mert a bünszövetkezet letartóztatott tagjai a gyermekikkaszásokra vonatkozólag többekre terhelőleg vallottak.

Mozaik.

× **A tudomány világhossága.** A tübingeri egyetemen egy fizikai előadásán történt a következő mulatságos esemény. A német birodalom helyreállításának 25 éves jubileumát követő napon a fizika professzora tartott reggel előadást. A hallgatók legnagyobb része még a nagy ünnep hatása, azaz a nagy ünnep alkalmából bőven elfogyasztott árpalé hatása alatt állott. Az előadó tanár befüggönyözött ablaktábláknál, kellemes sötétségben tartott előadást a magneziumfény hatásáról a fotografáló lemezekre. Az elméleti előadás után a gyakorlati alkalmazás következett. Egy pillanatra erős fény világítja meg a termet, s az előadásnak vége van. Gonyos mosolylyal mutatta meg a tanár legközelebbi óráján a magneziumfény mellett csinált fölvetelt, mely a hallgatók urak egy részét a padon, másik részét pedig hátraulva és nyitott szájjal aludva ábrázolta. A diákok a kellemes sötétségben tartott órát fel akarták használni az átmulatott éjszaka kipótlására, de a modern tudomány arulójukká lett.

Haza, haza vágyom, azokra a napos
Iratos helyekre,
Melyeket egy felől a rét patakja mos,
Másfelől a szellő — légy, dalos, illatos,
Csókfos ingerkedve!

Haza haza vágyom! sziklás magányain
Muzsám szeme villan
S mint a beteg gyermek, ha rét virányain
Pajzán kedve megjő, egy csepong szárnyain
S ég felé tör vígan!

Óh! az a szép otthon! minden dalom rá vall,
Mind övé ez ének!
Ábrándos zivernék mélyébe van záva,
Oly mélyen, mint engem takar majd porával,
Hogyha — hazatérek...

× **Az ember s az idő.** Napról-napra jobban érik az emberiség a végelpusztulásra. Nemcsak fünek-fának tartozunk, de az életnek is, ki ki egy korrál. Az idő önmagát ugorja át: vannak évek, mikor a tél marad el, máskor a tavaszt nem törleszti, néha a nyarat össze változtatja s viszont ősszel vendégszerrepelteti a tavaszt. Az élet utánozza az időt; vannak férfiak és agok kik sohasem voltak fiatal emberek, de nem akarnak megvélni. Láttunk ifju embereket még az első virágzás előtt, kik már tudósoknak adják ki magukat és nem szeretik, ha fiataloknak tartják. Találkozunk gyermekekkel, kik nem gyermekek, csak még ki nem fejlődött leányok.

Bezzeg, ily pogány szokás nincs
Keresztyének közt, mi főtünk;
Mi sirjuk megkoszoruzzuk,
Kiket élve megköveztünk.

× **A régi időtől való.** Egy tőkepenzes leánykájával a vázi utcában sétál. Egyszerre egy régi művész barátjával találkozik, a ki pompás prémes téli kabátot visel.

— Látod gyermekem, mondja a tőkepenzes leányának, én nem engedhetem meg magamnak, hogy ilyen kabátot hordjak.

— Én ezt a kabátot husz év előtt vásároltam, feleli a művész, a mikor még adósságokat csináltam; most, midőn készpénzzel fizetek meg mindent, én sem engedhetem meg magamnak ezt a luxust.

Közzgazdaság.

Budapesti gabonatársaság.

Debreczen, febr. 12.

Készáru lanyha.

Oszi buza 7.17—7.19.
Tavaszi buza 6.97—6.99

Oszi rozs
Tavaszi rozs 6.47—6.49.
Oszi zab
Tavaszi zab 6.00—6.00.
Május juniusi tengeri hataridőre 4.35—4.37.

Sertéspiacz. Budapest-Kőbánya
1895. febr. 12.

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronkint 400 klgron felüli sulyban) 56—187ől 57 krig. Öreg közép (páronkint 300 400 kgr. sulyban) — 54— krtól 57, krig. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) — 54 krtól 55— krig. Fiatal közép (páronkint 251 320 klgr. sulyban) — 54 krtól 55— krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) — krtól — krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyb.) — krtól — krig. Könnyű páronkint 220 klgrig terjedő sulyban — krtól — krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klgr. felüli sulyban) — 56 krtól 57— krig. Közép (páronkint 220—260 klgr sulyban) — 56— krtól 57— krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) — 55— krtól 56 krig.

Sertés létszám: 1896. évi február hó 9. napján volt készletben 30412 darab, 1895. évi február hó 10. napján felhajtattott — drb. 1895 febr. hó 10. napján elszállított 401 drb. 1985. febr. hó 11. napjára maradt készletben 30011 drb. Hizottsertés forgalom változatlan.

CSARNOK.

Egy adósság.

Irta: Dominusz Ede.

— Ugyan kedves gróf, miért nem lép be egyik egyetünkbe, minden ajtó megnyílik ön előtt, megisztelti látogatásával azokat, a kik fogadhatják. Ön sokkal nagyobb párisi, mint sok — más párisi, önnek közénk kell tartoznia.

Én bemutatom Önt a „Jockey” klubban.

— Én meg bevezetem a mágnás kaszinóba.

— Én pedig a tisztiz kaszinóba. Ott lapokat olvashat, jó barátokra fog találni, mely kellemesen cseveghet a napi eseményekről.

— És az ebéd.

— És a vívó terem.

— És alkalomadtán egy kis kártyajáték.

A gróf, kihez ezen támadást intéztük, összehuzta homlokát és röviden így szólt:

— Önök egy fájdalmas emléket ujtának fel lelkemben. Nem, érdemes barátaim, én sohasem lépek többé be semmiféle klubba. Megmondom az okát is azon érdeklődés miatt, melyet irányomban Önök tanusítanak.

A gróf mélyen felsőhajtott, megöszült fejét a szék támlájára támasztotta és hozzá fogott elbeszéléséhez.

Figyelemmel hallgatták őt.

— A történetet uraim, melyet el fogok mondani, huszonöt éves, mégis egy tünik fel előttem, mintha tegnap történt volna.

Már 20 éves koromban kicsapongó életet folytattam Párisban. Roppant vagyonomnak rövid idő múlva nyakára hágtam. Anyám ugyan szó nélkül kifizette tartozásaimat, mégis elkiseredtem s megfogadtam, hogy atyámhoz nem fordulok többé segélyért.

Ügyeim végleges rendezése után nyolczvanezer frankom maradt, szegénynek egy vagygon, nekem semmi. Elhatároztam, hogy még egyszer szerencsét próbálok. Ha nyerek, tovább ugratok az élet árjával; ha elvesztem, — egy ugrás az örökkévalóságba és minden be lesz fejezve.

Az operából, előadás után gyalog mentem a klubba. Hideg és havas széllel kellett dacolnom. Végre megpillantottam a klub-

nak kivilágít mindmegannyi „Itt fogom utó doltam magam teimet.

Mielőtt

bam megakad hosszában fel dus leány vo és talán bete egy kőre tám

Szánalom eszembe jutot gok játszani, nyomtam ösz

Szemei k

rebegett, a pé

keblére szorit

Kezdetbe

Száz aranyat szánalom nem

csakhamar fo

Önök, u

uralkodó lázt,

folytonos meg

idők, az omb

mindig egyfo

Két órán

maradt. Egys

Nyolczat

gyok mentve.

Elveszttem.

Felállott

— Holn

oldalról.

— Igen

alig hallható

kor? — —

„Faites votre

közönös har

És a ját

A ruhat

elem, — a tü

láláspadt volt

Lement

volt megvil

hány inas fel

lottak, midőn

Ezen kicsiny

sággal jutnak

tottam

„Az utc

Lakásom köz

A nagy

gött. Az utcz

csapta arczon

tem s gondol

botlottam a l

alatt egészen

A Göncz

démia palotájáb

Nyilváno

van hétfőn szer

Múzeum

ként d. e. 10—

Famunk

iskolai műhelyét

csoport. Szerdán

Február

zigalma a Bikát

Febru

a Bikában.

Febru

pénztárának k

Márcz

kában.

Az „Aran

estély van: hét

A Hungá

és vasárnapok

zenekara.

Az „Aran

tenkint a Magy

zenekara felvált

Az „Ang

testvérek, pént

játsszanak.

A „Magy

u. 1/6—1/9 ór

tonazenekar.

A „Cora

sárnap Róz K

zeneestélyeket.

KÖNYV-és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV-és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KUTASI IMRE

KÖNYV-és KÖNYOMDAI MUNKÁK

Leborezenben. Nagyvárad utca 2057. sz. Gál Ferencz ház. — Ajánla magat mindentelje

gyors és pontos elkészítésére.

Eivaltal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,
ET-, BOR- és ARLAPOKAT; DISZMUVÉKET
arany, ezüst és szilvnyomatban;

díszes egybekelési- és látogató-jegyzet.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hűd helyre, a legjutányosabb árban eszközödtetnek.

A papír-szári árban számitatik.

HIRDETESEKET a kiadásomban naponta megjelent "DEBRECZENI HIRLAP"-ban legelőcsödben számitva közzéteszek.

KUTASI IMRE
Könyv-és könyvmdai művelője.

KINNYEÉS LONDON

DISZOKLEVAL 1871

a legjutányosabb árakon felvállaltatnak.

Debreczen, 1896. Nyomatott Kutasi I. könyvnyomdájában.

VI. é

D

előfizetési árak

M

Ferd

(G.) Na
r i s herceze
elsőszülött
házba. A
akinek küld
Szófia felé.

Hogy
fogyatkozás
a hirt, hog
dot Bulgári
veteit, hog
hozzájárulá
jék ki.

A bolg
nemzetközi
lötti győzel
megtartotta
tikailag min
— az orosz
tria-Magyar
minden telj

Ferdin
vagyik s lá
biztosítják
nem törödn
vagy sem,
szövetséges
sét várja.

Ennek
tudni azt, k
tulsulyra em
A russzofil

A DEBRE

Ne

Nem va
Megkos
Dicsöss
S rövid
A dalt,
Mit bá
Dalolta
Nem m
Ha a h

A fény
Ha tets
Kutassa
Itt tul
En add
Rózsáid
Nem b
A sirna
Betölti

A böles
Jól tud
Ót a tu
En bol
Óvé a s
A csilla
Csak eg
Hol egy
De énn